

32002F0584

18.7.2002.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 190/1

OKVIRNA ODLUKA VIJEĆA

od 13. lipnja 2002.

o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica

(2002/584/PUP)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 31. točku (a) i (b) te članak 34. stavak 2. točku (b),

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da:

(1) U skladu sa Zaključcima Europskog vijeća u Tampereu, održanoga 15. i 16. listopada 1999., a posebno u skladu s njihovom točkom 35., formalni postupak izručivanja trebao bi biti ukinut između država članica u odnosu na osobe koje bježe pred pravdom nakon što im je izrečena pravomoćna presuda, a postupci za izručenje trebali bi biti ubrzani u odnosu na osobe osumnjičene za počinjenje kaznenoga djela.

(2) Program mjera za provedbu načela uzajamnog priznavanja sudskih odluka u kaznenim stvarima, predviđenih u točki 37. Zaključaka Europskog vijeća u Tampereu, koje je Vijeće usvojilo 30. studenoga 2000. ⁽³⁾, bavi se problemom uzajamnoga izvršavanja uhiđenih naloga.

(3) Sve ili neke države članice stranke su brojnih konvencija u području izručenja osoba, uključujući i Europske konvencije o izručenju od 13. prosinca 1957. te Europske konvencije o suzbijanju terorizma od 27. siječnja 1977. Nordijske države imaju zakone o izručenju s istim sadržajem.

(4) Osim toga, države članice suglasile su se o sljedeće tri konvencije koje se u cijelosti ili djelomično bave izručenjem, a čine dio pravne stečevine Unije: Konvencija od 19. lipnja 1990. kojom se primjenjuje Schengenski sporazum od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju graničnih kontrola na njihovim zajedničkim granicama ⁽⁴⁾ (u odnosima između država članica koje su potpisnice te Konvencije), Konvencija od 10. ožujka 1995. o pojednostavljenom postupku izručivanja između država članica Europske unije ⁽⁵⁾ i Konvencija od 27. rujna 1996. o izručenju između država članica Europske unije ⁽⁶⁾.

(5) Cilj koji si je postavila Unija, da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, vodi prema ukidanju izručenja između država članica i njegovu zamjenjivanju sustavom predaje osoba između pravosudnih tijela. Nadalje, uvođenje novog pojednostavljenog sustava predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog progona omogućuje ukidanje zamršenosti i opasnosti od kašnjenja koji postoje kod sadašnjih postupaka izručivanja. Tradicionalni odnosi suradnje koji su do sada prevladavali između država članica trebali bi biti zamijenjeni sustavom slobodnog protoka sudskih odluka u kaznenim stvarima, kako prije, tako i poslije donošenja pravomoćnih odluka, u području slobode, sigurnosti i pravde.

(6) Europski uhiđbeni nalog, predviđen ovom Okvirnom odlukom, prva je konkretna mjera u području kaznenog prava kojom se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja, koje Europsko vijeće smatra „kamenom temeljcem” pravosudne suradnje.

(7) Budući da cilj ukidanja sustava multilateralnog izručivanja osoba, utemeljenog na Europskoj konvenciji o izručenju od 13. prosinca 1957., ne može biti dostatno postignut pojedinačnim djelovanjem država članica nego ga je, zbog njegovih učinaka i dosega, lakše ostvariti na razini

⁽¹⁾ SL C 332 E, 27.11.2001., str. 305.

⁽²⁾ Mišljenje doneseno 9. siječnja 2002. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ SL C 12 E, 15.1.2001., str. 10.

⁽⁴⁾ SL L 239, 22.9.2000., str. 19.

⁽⁵⁾ SL C 78, 30.3.1995., str. 2.

⁽⁶⁾ SL C 313, 13.10.1996., str. 12.

Unije, Vijeće može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 2. Ugovora o Europskoj uniji i članka 5. Ugovora o osnivanju Europske zajednice. U skladu s načelom proporcionalnosti, utvrđenom u spomenutom članku, ova Okvirna odluka ne prelazi ono što je nužno za postizanje tog cilja.

(8) Odluke o izvršavanju europskog uhiđenog naloga moraju biti podložne dostatnom nadzoru, a to znači da će pravosudno tijelo države članice u kojoj je tražena osoba uhićena morati donijeti odluku o njezinoj predaji.

(9) Uloga središnjih tijela u izvršenju europskog uhiđenog naloga mora biti ograničena na praktičnu i administrativnu pomoć.

(10) Mehanizam europskog uhiđenog naloga temelji se na visokoj razini povjerenja između država članica. Njegova primjena može biti suspendirana samo u slučaju da neka država članica ozbiljno i neprekidno krši načela iz članka 6. stavka 1. Ugovora o Europskoj uniji. Kršenje utvrđuje Vijeće u skladu s odredbama članka 7. stavka 1. spomenutog Ugovora, s posljedicama predviđenima u članku 7. stavku 2. Ugovora.

(11) U odnosima između država članica, europski uhiđbeni nalog trebao bi zamijeniti sve prethodne instrumente o izručenju, uključujući i odredbe glave III. Konvencije o primjeni Schengenskog sporazuma koje se odnose na izručenje.

(12) Ova Okvirna odluka poštuje temeljna prava i načela priznata u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji, koja se odražavaju i u Povelji o temeljnim pravima Europske unije⁽¹⁾, a posebno u njezinu poglavlju VI. Ništa u ovoj Okvirnoj odluci ne smije se tumačiti kao zabrana odbijanja predaje osobe za kojom je izdan europski uhiđbeni nalog, ako postoji razlog za uvjerenje, na temelju objektivnih elemenata, da je spomenuti uhiđbeni nalog izdan u svrhe progona ili kažnjavanja osobe zbog njezina spola, rase, vjere, etničkog podrijetla, državljanstva, jezika, političkih uvjerenja ili spolnog usmjerenja, ili ako bi položaj te osobe mogao biti ugrožen zbog bilo kojega od tih razloga.

Ova Okvirna odluka ne sprečava državu članicu da primijeni svoja ustavna pravila o pravu na pravični

sudski postupak, slobodu udruživanja, slobodu tiska te slobodu izražavanja u drugim medijima.

(13) Nitko ne smije biti udaljen, protjeran ili izručen državi u kojoj postoji stvarna opasnost da će osoba o kojoj je riječ biti osuđena na smrt, podvrgnuta mučenju ili drugom nečovječnom ili ponižavajućem postupku ili kažnjavanju.

(14) Budući da su sve države članice ratificirale Konvenciju Vijeća Europe o zaštiti pojedinaca s obzirom na automatsku obradu osobnih podataka od 28. siječnja 1981., osobni podaci obrađeni u kontekstu provedbe ove Okvirne odluke trebali bi biti zaštićeni u skladu s načelima spomenute Konvencije,

DONIJELO JE OVU OKVIRNU ODLUKU:

POGLAVLJE 1.

OPĆA NAČELA

Članak 1.

Definicija europskog uhiđenog naloga i obveza njegova izvršenja

1. Europski uhiđbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.

2. Države članice izvršavaju svaki europski uhiđbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.

3. Ova Okvirna odluka ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji.

Članak 2.

Područje primjene europskog uhiđenog naloga

1. Europski uhiđbeni nalog može biti izdan u slučajevima počinjenja djela za koja je, u skladu s pravom države članice koja ga izdaje, propisana najviša kazna zatvora ili oduzimanje slobode od najmanje 12 mjeseci ili za koja je izrečena kazna zatvora ili je izdan nalog za oduzimanje slobode od najmanje četiri mjeseca.

⁽¹⁾ SL C 364, 18.12.2000., str. 1.

2. Sljedeća kaznena djela, ako su kažnjiva u skladu s pravom države članice koja izdaje uhiđbeni nalog, propisanom najvišom kaznom zatvora ili oduzimanjem slobode od najmanje tri godine i ako su utvrđena pravom države koja izdaje uhiđbeni nalog, u skladu s odredbama ove Okvirne odluke i bez provjere dvostruke kažnjivosti djela, predstavljaju razlog za predaju osobe na temelju europskog uhiđbenog naloga:

- sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji,
- terorizam,
- trgovanje ljudima,
- spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija,
- nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
- nezakonita trgovina oružjem, streljivom i eksplozivnim tvarima,
- korupcija,
- prijevare, uključujući i prijevare koje ugrožavaju financijske interese Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,
- pranje prihoda stečenog kaznenim djelom,
- krivotvorenje novca, uključujući euro,
- računalni kriminalitet,
- kaznena djela protiv okoliša, uključujući ilegalnu trgovinu ugroženim životinjskim i biljnim vrstama,
- olakšavanje neovlaštenog prelaska državne granice i boravka,
- ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
- nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivom,
- otmica, protupravno oduzimanje slobode i uzimanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizirana ili oružana pljačka,
- nezakonita trgovina kulturnim dobrima, uključujući antikviteta i umjetničkim djelima,
- prijevare,
- reketarenje i iznuda,
- krivotvorenje i piratstvo proizvoda,

- krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama,
- krivotvorenje različitih oblika sredstava plaćanja,
- nezakonita trgovina hormonskim tvarima i ostalim stimulansima rasta,
- nezakonita trgovina nuklearnim ili radioaktivnim tvarima,
- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- podmetanje požara,
- kaznena djela u nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
- protupravno oduzimanje zrakoplova ili plovila,
- sabotaža.

3. Vijeće može u svako doba odlučiti, donoseći jednoglasnu odluku nakon savjetovanja s Europskim parlamentom, pod uvjetima propisanim člankom 39. stavkom 1. Ugovora o Europskoj uniji (UEU), o dodavanju novih kategorija kaznenih djela na popis iz stavka 2. Vijeće razmatra, u svjetlu izvješća koji podnosi Komisija na temelju odredaba članka 34. stavka 3., treba li popis biti proširen ili izmijenjen.

4. Za kaznena djela koja nisu obuhvaćena stavkom 2., tražena osoba može biti predana pod uvjetom da djela zbog kojih je izdan europski uhiđbeni nalog predstavljaju kazneno djelo u skladu s pravom države članice izvršenja, bez obzira na elemente ili opis kaznenog djela.

Članak 3.

Razlozi za obvezno neizvršavanje europskog uhiđbenog naloga

Pravosudno tijelo države članice izvršenja (dalje u tekstu: „pravosudno tijelo izvršenja”) odbija izvršenje europskog uhiđbenog naloga u sljedećim slučajevima:

1. ako je kazneno djelo zbog kojega je izdan uhiđbeni nalog predmet amnestije u državi članici izvršenja, a ta je država nadležna za progon kaznenog djela u skladu sa svojim kaznenim pravom;
2. ako je pravosudno tijelo izvršenja obaviješteno da je tražena osoba pravomoćno osuđena u nekoj državi članici za ista kaznena djela, pod uvjetom da je, u slučaju izricanja presude, ta kazna izdržana ili se trenutačno izdržava ili presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države članice u kojoj je presuda izrečena;

3. ako osoba protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog više ne može, zbog svoje dobi, kazneno odgovarati za kaznena djela na kojima se temelji uhiđbeni nalog, u skladu s pravom države članice izvršenja.

Članak 4.

Razlozi za moguće neizvršenje europskog uhiđbenog naloga

Pravosudno tijelo izvršenja može odbiti izvršenje europskog uhiđbenog naloga:

1. ako, u jednom od slučajeva iz članka 2. stavka 4., djelo zbog kojega je izdan europski uhiđbeni nalog ne predstavlja kazneno djelo u skladu s pravom države članice izvršenja; unatoč tome, u odnosu na davanja, poreze, carine i razmjenu valuta, izvršenje europskog uhiđbenog naloga ne može se odbiti na temelju činjenice da pravo države članice izvršenja ne propisuje istu vrstu davanja ili poreza ili da ne sadrži istu vrstu pravila s obzirom na davanja, poreze i carine te propise o razmjeni valuta kao pravo države članice u kojoj je izdan uhiđbeni nalog;
2. ako je protiv osobe koja je predmet europskog uhiđbenog naloga u tijeku kazneni progon u državi članici izvršenja zbog istog djela zbog kojega je izdan europski uhiđbeni nalog;
3. ako su pravosudna tijela države članice izvršenja odustala od kaznenog progona zbog kaznenog djela zbog kojega je izdan europski uhiđbeni nalog ili su odlučila obustaviti postupak, ili ako je traženoj osobi u nekoj državi članici zbog istih kaznenih djela izrečena pravomoćna presuda koja sprečava daljnji kazneni postupak;
4. ako je nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kazne tražene osobe, u skladu s pravom države članice izvršenja, a ta kaznena djela ulaze u nadležnost te države u skladu s njezinim kaznenim pravom;
5. ako je pravosudno tijelo izvršenja obaviješteno da je tražena osoba pravomoćno osuđena u trećoj državi zbog istih kaznenih djela, pod uvjetom da je, u slučaju izricanja presude, kazna izdržana ili je u tijeku izdržavanje kazne, ili ako presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države u kojoj je presuda izrečena;
6. ako je europski uhiđbeni nalog izdan u svrhe izvršenja kazne zatvora ili oduzimanja slobode, a tražena osoba se nalazi, boravi, u državi članici izvršenja ili je njezin državljanin, a ta država članica obvezuje se izvršiti tu kaznu ili mjeru oduzimanja slobode u skladu s odredbama svojega domaćeg prava;
7. ako se europski uhiđbeni nalog odnosi na kaznena djela koja su:

- (a) u skladu s pravom države članice izvršenja, u cijelosti ili djelomice počinjena na državnom području države članice izvršenja ili na mjestu koje se smatra takvim; ili
- (b) počinjena izvan državnog područja države članice izdateljice uhiđbenog naloga, a pravo države članice izvršenja ne omogućuje progon zbog istih kaznenih djela ako su počinjena izvan njezina državnog područja.

Članak 5.

Jamstva koja mora, u nekim slučajevima, pružiti država članica izdateljica naloga

Izvršenje europskog uhiđbenog naloga, koje obavlja pravosudno tijelo izvršenja, može, u skladu s pravom države članice izvršenja, biti podložno sljedećim uvjetima:

1. ako je europski uhiđbeni nalog izdan u svrhe izvršenja presude ili naloga za oduzimanje slobode na temelju sudske odluke donesene u odsutnosti optuženika, a osobi o kojoj riječ poziv na sud nije bio osobno dostavljen ili nije na neki drugi način bila obaviještena o datumu i mjestu saslušanja na temelju kojega je donesena odluka u odsutnosti, predaja osobe može biti podložna uvjetu da pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog pruži odgovarajuća jamstva da će ta osoba imati mogućnost zatražiti obnovu postupka u državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog i mogućnost prisustvovati na suđenju;
2. ako je kazneno djelo zbog kojega je izdan europski uhiđbeni nalog kažnjivo doživotnom kaznom zatvora ili doživotnom mjerom oduzimanja slobode, izvršenje spomenutog uhiđbenog naloga može biti podložno uvjetu da država članica koja izdaje uhiđbeni nalog u svojem pravnom sustavu ima odredbe o reviziji izrečene kazne ili mjere, na zahtjev ili najkasnije nakon dvadeset godina, ili odredbe o primjeni mjera pomilovanja, koje osoba može zatražiti u skladu s pravom ili praksom države članice koja izdaje uhiđbeni nalog, s ciljem neizvršavanja takve kazne ili mjere;
3. ako je osoba koja je predmet europskoga uhiđbenog naloga izdanog u svrhe progona državljanin ili ima boravište u državi članici izvršenja, predaja te osobe može biti podložna uvjetu da ta osoba, nakon saslušanja, bude vraćena državi članici izvršenja kako bi u njoj izdržala zatvorsku kaznu ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena u državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog.

Članak 6.

Utvrđivanje nadležnih pravosudnih tijela

1. Pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog jest pravosudno tijelo države članice koja izdaje uhiđbeni nalog, nadležno za izdavanje europskog uhiđbenog naloga u skladu s pravom te države.

2. Pravosudno tijelo izvršenja jest pravosudno tijelo države članice izvršenja nadležno za izvršenje europskog uhiđenog naloga u skladu s pravom te države.

3. Svaka država članica obavještava Glavno tajništvo Vijeća o nadležnim pravosudnim tijelima u skladu sa svojim pravom.

Članak 7.

Sudjelovanje središnjeg tijela

1. Svaka država članica može odrediti središnje tijelo ili, ako je to predviđeno u njezinu pravnom sustavu, više središnjih tijela za pružanje pomoći nadležnim pravosudnim tijelima.

2. Država članica može, ako je to nužno zbog unutarnje organizacije njezina pravosudnog sustava, jednom ili većem broju središnjih tijela povjeriti dužnost administrativnog slanja i primanja europskih uhiđenih naloga te ostale službene korespondencije koja se na to odnosi.

Država članica koja želi koristiti mogućnosti iz ovog članka Glavnom tajništvu Vijeća šalje podatke o imenovanom središnjem tijelu ili o središnjim tijelima. Ovi su podaci obvezni za sva tijela države članice izdateljice uhiđenog naloga.

Članak 8.

Sadržaj i oblik europskog uhiđenog naloga

1. Europski uhiđbeni nalog sadrži sljedeće informacije, u skladu s obrascem u Prilogu:

- (a) identitet i državljanstvo tražene osobe;
- (b) ime, adresu, brojeve telefona i telefaksa te adrese za elektroničku poštu pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog;
- (c) dokaz o postojanju izvršive presude, uhiđenog naloga ili druge izvršive sudske odluke s istim učinkom, obuhvaćene odredbama članaka 1. i 2.;
- (d) prirodu i pravni opis kaznenog djela, posebno u vezi s odredbama članka 2.;
- (e) opis okolnosti u kojima je kazneno djelo počinjeno, uključujući vrijeme, mjesto i stupanj sudjelovanja tražene osobe;
- (f) izrečenu kaznu, ako postoji pravomoćna presuda, ili sve propisane kazne za kazneno djelo u skladu s pravom države članice izdateljice uhiđenog naloga;
- (g) ako je moguće, ostale posljedice počinjenja kaznenog djela.

2. Europski uhiđbeni nalog mora biti preveden na službeni jezik ili na jedan od službenih jezika države članice izvršenja. Svaka država članica može, u trenutku usvajanja ove Okvirne odluke ili kasnije, u izjavi upućenoj Glavnom tajništvu Vijeća izjaviti da će prihvatiti prijevod na jedan ili više drugih službenih jezika ustanova Europskih zajednica.

POGLAVLJE 2.

POSTUPAK PREDAJE

Članak 9.

Slanje europskog uhiđenog naloga

1. Ako je poznato mjesto na kojemu se nalazi tražena osoba, pravosudno tijelo koje ga izdaje može europski uhiđbeni nalog poslati izravno pravosudnom tijelu izvršenja.

2. Pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog može, u svakom slučaju, izdati upozorenje o traženoj osobi putem Schengenskog informacijskog sustava (SIS).

3. Takvo upozorenje šalje se u skladu s odredbama članka 95. Konvencije od 19. lipnja 1990. o primjeni Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju nadzora na zajedničkim granicama. Upozorenje u Schengenskom informacijskom sustavu, praćeno informacijama iz članka 8. stavka 1., jednako je vrijedno kao i europski uhiđbeni nalog.

U prijelaznom razdoblju, sve dok SIS ne bude sposoban za prenošenje svih informacija iz članka 8., upozorenje je jednako vrijedno kao i europski uhiđbeni nalog do trenutka kad pravosudno tijelo izvršenja ne primi izvornik u propisanom i valjanom obliku.

Članak 10.

Detaljni postupak slanja europskog uhiđenog naloga

1. Ako pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog ne zna koje je nadležno pravosudno tijelo izvršenja, ono traži potrebne informacije, uključujući i putem kontaktnih točaka u okviru Europske pravosudne mreže⁽¹⁾ s ciljem dobivanja tih informacija od države članice izvršenja.

2. Ako to želi pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog, slanje se može obaviti putem sigurnih telekomunikacijskih sustava Europske pravosudne mreže.

⁽¹⁾ Zajednička akcija Vijeća 98/428/PUP od 29. lipnja 1998. o osnivanju Europske pravosudne mreže (SL L 191, 7.7.1998., str. 4.).

3. Ako nije moguće služenje SIS-om, pravosudno tijelo koje izdaje nalog može europski uhiđbeni nalog poslati putem Interpola.

4. Pravosudno tijelo koje izdaje europski uhiđbeni nalog može ga poslati bilo kojim sigurnim sredstvom koje omogućuje pisani trag pod uvjetima koji državi članici izvršenja omogućuju provjeru vjerodostojnosti.

5. Sve poteškoće povezane sa slanjem ili vjerodostojnošću bilo koje isprave potrebne za izvršenje europskog uhiđbenog naloga rješavaju se u izravnim kontaktima između uključenih pravosudnih tijela ili, ako je potrebno, uključivanjem središnjih tijela država članica.

6. Ako tijelo koje primi europski uhiđbeni nalog nije nadležno za postupanje u skladu s njime, automatski ga šalje nadležnom tijelu svoje države članice i o tome obavještava pravosudno tijelo koje ga je izdalo.

Članak 11.

Prava tražene osobe

1. Ako je tražena osoba uhićena, nadležno pravosudno tijelo izvršenja, u skladu s nacionalnim pravom, tu osobu obavještava o europskom uhiđbenom nalogu i o njegovu sadržaju te o mogućnosti njezina pristanka na predaju pravosudnom tijelu koje je izdalo europski uhiđbeni nalog.

2. Tražena osoba koja je uhićena u svrhe izvršenja europskoga uhiđbenog naloga ima pravo na pravnog zastupnika i tumača u skladu s nacionalnim pravom države članice izvršenja.

Članak 12.

Zadržavanje osobe

Ako je osoba uhićena na temelju europskog uhiđbenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja odlučuje hoće li zadržati traženu osobu, u skladu s pravom države članice izvršenja. Uhićena osoba u svakom trenutku može biti privremeno puštena na slobodu u skladu s domaćim pravom države članice izvršenja, pod uvjetom da nadležno tijelo te države članice poduzme sve mjere koje smatra potrebnima kako bi spriječilo bijeg te osobe.

Članak 13.

Pristanak na predaju

1. Ako uhićena osoba izjavi da pristaje na predaju, njezin pristanak i, ako je potrebno, izričito odricanje od prava na

„pravilo specijalnosti” iz članka 27. stavka 2., izjavljuje se pred pravosudnim tijelom izvršenja, u skladu s domaćim pravom države članice izvršenja.

2. Svaka država članica donošenjem potrebnih mjera osigurava da taj pristanak i, ako je potrebno, odricanje od prava na „pravilo specijalnosti” iz stavka 1., budu izjavljeni na način koji pokazuje da ga je uhićena osoba dala dragovoljno i posve svjesna njegovih posljedica. U tu svrhu, tražena osoba ima pravo na pravnog zastupnika.

3. Pristanak i, ako je potrebno, odricanje iz stavka 1., službeno se bilježe u skladu s postupkom koji propisuje domaće pravo države članice.

4. U načelu, pristanak se ne može opozvati. Svaka država članica može propisati da pristanak i, ako je potrebno, odricanje, mogu biti opozvani u skladu s pravilima primjenjivim u njezinu domaćem pravu. U tom slučaju, razdoblje od dana davanja pristanka do dana opoziva ne uzima se u obzir pri izračunavanju rokova iz članka 17. Država članica koja se želi poslužiti tom mogućnošću o tome izvješćuje Glavno tajništvo Vijeća nakon usvajanja ove Okvirne odluke i navodi postupke kod kojih je moguće opozvati pristanak te sve njihove izmjene.

Članak 14.

Saslušanje tražene osobe

Ako uhićena osoba ne pristaje na predaju, u skladu s odredbama članka 13., ona ima pravo na saslušanje pred pravosudnim tijelom izvršenja, u skladu s pravom države članice izvršenja.

Članak 15.

Odluka o predaji

1. Pravosudno tijelo izvršenja odlučuje, u rokovima i pod uvjetima utvrđenima ovom Okvirnom odlukom, treba li osoba biti predana.

2. Ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da su informacije koje je dostavila država članica izdateljica uhiđbenog naloga nedostatne i ne omogućavaju donošenje odluke o predaji tražene osobe, od nje zahtijeva da potrebne dopunske informacije, posebno one u vezi s člancima 3. do 5. te s odredbama članka 8., budu žurno dostavljene te može postaviti rok za njihov primitak, uzimajući u obzir potrebu poštovanja rokova iz članka 17.

3. Pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog u bilo koje doba može pravosudnom tijelu izvršenja poslati sve korisne dodatne informacije.

Članak 16.

Odluka u slučaju postojanja više zahtjeva

1. Ako su dvije ili više država članica izdale europske uhiđbene naloge u odnosu na istu osobu, odluku o tome koji će uhiđbeni nalog biti izvršen donosi pravosudno tijelo izvršenja, uzimajući u obzir sve okolnosti, a posebno težinu i mjesto počinjenja predmetnih kaznenih djela, vrijeme izdavanja europskih uhiđbenih naloga te da li je uhiđbeni nalog izdan u svrhe progona ili u svrhe izvršenja zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode.

2. Pravosudno tijelo izvršenja može zatražiti savjet Eurojusta ⁽¹⁾ pri donošenju odluke iz stavka 1.

3. U slučaju sukoba između europskog uhiđbenog naloga i zahtjeva za izručenje koje je podnijela treća zemlja, odluku o davanju prednosti europskom uhiđbenom nalogu ili zahtjevu za izručenje donosi nadležno tijelo države članice izvršenja, uzimajući u obzir sve okolnosti, a posebno one iz stavka 1. te okolnosti iz primjenjive konvencije.

4. Odredbe ovog članka ne dovode u pitanje obveze država članica u skladu sa Statutom Međunarodnog kaznenog suda.

Članak 17.

Rokovi i postupci za donošenje odluke o izvršenju europskog uhiđbenog naloga

1. Europski uhiđbeni nalog obrađuje se i izvršava kao žurni predmet.

2. U slučajevima u kojima tražena osoba pristaje na vlastitu predaju, pravomoćna odluka o izvršenju europskog uhiđbenog naloga trebala bi biti donesena u roku od 10 dana nakon njezina pristanka.

3. U ostalim slučajevima, pravomoćna odluka o izvršenju europskog uhiđbenog naloga trebala bi biti donesena u roku od 60 dana od uhićenja tražene osobe.

4. Ako, u posebnim slučajevima, europski uhiđbeni nalog ne može biti izvršen u rokovima iz stavaka 2. ili 3., pravosudno

tijelo izvršenja o tome odmah obavještava pravosudno tijelo koje je izdalo uhiđbeni nalog, navodeći razloge kašnjenja. U tome slučaju, rok može biti produljen za dodatnih 30 dana.

5. Sve dok pravosudno tijelo izvršenja ne donese konačnu odluku o europskom uhiđbenom nalogu, ono osigurava ispunjavanje materijalnih preduvjeta potrebnih za učinkovitu predaju tražene osobe.

6. Svako odbijanje izvršenja europskog uhiđbenog naloga mora biti obrazloženo.

7. Ako, u posebnim okolnostima, država članica ne može poštovati rokove iz ovog članka, ona o tome obavještava Eurojust, navodeći razloge za kašnjenje. Osim toga, država članica prema kojoj druga država članica opetovano kasni pri izvršenju europskih uhiđbenih naloga, o tome obavještava Vijeće kako bi se provedba ove Okvirne odluke ocijenila na razini država članica.

Članak 18.

Stanje do donošenja odluke

1. Ako je europski uhiđbeni nalog izdan u svrhe vođenja kaznenog progona, pravosudno tijelo izvršenja mora:

(a) pristati na saslušanje tražene osobe u skladu s odredbama članka 19.;

(b) ili pristati na privremeni transfer tražene osobe.

2. Uvjeti i trajanje privremenog transfera utvrđuju se uzajamnim sporazumom između pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja.

3. U slučaju privremenog transfera, tražena osoba mora imati mogućnost povratka u državu članicu izvršenja kako bi prisustvovala ročištima koji su dio postupka njezine predaje.

Članak 19.

Saslušanje osobe prije donošenja odluke

1. Tražena osoba sasluša se pred pravosudnim tijelom, uz pomoć osobe određene u skladu s pravom države članice čiji sud izdaje uhiđbeni nalog.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2002/187/PUP od 28. veljače 2002. o osnivanju Eurojusta, s ciljem jačanja borbe protiv teških oblika kriminala (SL L 63, 6.3.2002., str. 1.).

2. Tražena osoba saslušava se u skladu s pravom države članice izvršenja, u skladu s uvjetima utvrđenim međusobnim sporazumom pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja.

3. Nadležno pravosudno tijelo izvršenja može odrediti drugo pravosudno tijelo svoje države članice za sudjelovanje pri saslušanju kako bi se osigurala ispravna primjena odredaba ovog članka i uvjeta koji su njime propisani.

Članak 20.

Povlastice i imuniteti

1. Ako tražena osoba uživa povlasticu ili imunitet s obzirom na nadležnost ili na izvršenje u državi članici izvršenja, rokovi iz članka 17. ne počinju teći osim, i počevši od tog dana, ako je pravosudno tijelo izvršenja dobilo obavijest o ukidanju povlastice ili imuniteta.

Država članica izvršenja osigurava ispunjavanje materijalnih preduvjeta za učinkovitu predaju tražene osobe, ako ona više ne uživa povlasticu ili imunitet.

2. Ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno tijelo države članice izvršenja, pravosudno tijelo izvršenja zahtijeva od tog tijela da se odmah posluži svojim ovlastima. Ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno tijelo druge države ili međunarodna organizacija, zahtjev za izvršavanje njihovih ovlasti šalje pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog.

Članak 21.

Sukob međunarodnih obveza

Ova Okvirna odluka ničime ne utječe na obveze države članice izvršenja ako je tražena osoba izručena toj državi iz treće države i ako je ta osoba zaštićena odredbama sporazuma prema kojemu je ta osoba izručena, a one se odnose na pravilo specijalnosti. Država članica izvršenja poduzima sve mjere potrebne za neodložno podnošenje zahtjeva za pristanak države iz koje je osoba izručena, kako bi ona mogla biti predana državi članici koja je izdala europski uhiđbeni nalog. Rokovi iz članka 17. počinju teći tek od dana prestanka primjene tih pravila o specijalnosti. Do donošenja odluke države iz koje je tražena osoba izručena, država članica izvršenja osigurat će materijalne preduvjete potrebne za njezinu učinkovitu predaju.

Članak 22.

Obavijest o odluci

Pravosudno tijelo izvršenja bez odlaganja obavještava pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog o odluci u vezi s djelovanjem koje treba poduzeti na temelju europskog uhiđbenog naloga.

Članak 23.

Rokovi za predaju osobe

1. Tražena se osoba predaje što je moguće ranije, na datum koji dogovaraju oba tijela o kojima je riječ.

2. Osoba se predaje najkasnije deset dana nakon donošenja pravomoćne odluke o izvršenju europskog uhiđbenog naloga.

3. Ako je predaja tražene osobe u roku predviđenom u stavku 2. spriječena okolnostima na koje ne može utjecati nijedna od država članica, pravosudno tijelo izvršenja i pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog odmah međusobno stupaju u kontakt i dogovaraju novi datum za predaju. U tom slučaju, predaja se obavlja u roku od deset dana nakon dogovorenog novog datuma.

4. Predaja može biti odgođena, u izuzetnim okolnostima, zbog ozbiljnih humanitarnih razloga, npr. ako postoji osnovani razlog za uvjerenje da bi se time ugrozilo zdravlje ili život tražene osobe. Izvršenje europskog uhiđbenog naloga obavlja se odmah po nestanku tih razloga. Pravosudno tijelo izvršenja odmah obavještava pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog i dogovara novi datum predaje. U tom slučaju, predaja se obavlja u roku od deset dana od novog dogovorenog datuma.

5. Po isteku rokova iz stavaka 2. i 4., osoba se pušta na slobodu ako se još nalazi u pritvoru.

Članak 24.

Odgođena ili uvjetovana predaja

1. Pravosudno tijelo izvršenja može, nakon donošenja odluke o izvršenju europskog uhiđbenog naloga, odgoditi predaju tražene osobe kako bi se protiv nje mogao voditi kazneni progon u državi članici izvršenja, ili, ako je ona već osuđena, kako bi mogla na njezinu državnom području izdržati kaznu izrečenu za kazneno djelo na koje se ne odnosi europski uhiđbeni nalog.

2. Umjesto odgode predaje, pravosudno tijelo izvršenja može privremeno predati traženu osobu državi članici koja izdaje

uhidbeni nalog pod uvjetima koji se utvrđuju zajedničkim sporazumom između pravosudnog tijela izvršenja i pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog. Sporazum se sastavlja u pisanom obliku, a njegovi su uvjeti obvezujući za sva tijela države članice koja izdaje uhidbeni nalog.

Članak 25.

Tranzit

1. Svaka država članica, osim ako se koristi pravom mogućnosti odbijanja, u slučaju tranzita svojega državljanina ili osobe koja u njoj ima boravište u svrhe izvršenja zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode, omogućuje tranzit preko svojega državnog područja tražene osobe koja se predaje, pod uvjetom da je obaviještena o:

- (a) identitetu i državljanstvu osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog;
- (b) postojanju europskog uhidbenog naloga;
- (c) vrsti i zakonskom opisu kaznenog djela;
- (d) opisu činjeničnog stanja u vezi s kaznenim djelom, uključujući datum i mjesto njegova počinjenja.

Ako je osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog u svrhe progona državljanin države članice tranzita ili u njoj ima boravište, tranzit može biti uvjetovan time da ta osoba, nakon saslušanja, mora biti vraćena državi članici tranzita kako bi u njoj izdržala zatvorsku kaznu ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena u državi članici koja izdaje uhidbeni nalog.

2. Svaka država članica određuje tijelo zaduženo za primanje zahtjeva za odobravanje tranzita i potrebnih dokumenata, te sve ostale službene korespondencije koja se odnosi na zahtjev za odobravanje tranzita. Države članice o imenovanim tijelima obavještavaju Glavno tajništvo Vijeća.

3. Zahtjev za odobravanje tranzita i informacije iz stavka 1. mogu se poslati tijelu imenovanom u skladu s odredbama stavka 2. bilo kojim sredstvom koje ostavlja pisani trag. Država članica tranzita svoju odluku šalje na isti način.

4. Ova Okvirna odluka ne primjenjuje se u slučaju prijevoza zrakoplovom bez predviđenog slijetanja prije odredišta. Unatoč tome, ako dođe do nepredviđenog slijetanja, država članica koja izdaje uhidbeni nalog tijelu imenovanom u skladu s odredbama stavka 2. pruža informacije iz stavka 1.

5. Ako je riječ o tranzitu osobe koja mora biti izručena državi članici iz treće države, odredbe ovog članka primjenjuju se *mutatis mutandis*. U tom slučaju izraz „europski uhidbeni nalog” smatra se izrazom „zahtjev za izručenje”.

POGLAVLJE 3.

UČINCI PREDAJE

Članak 26.

Uračunavanje vremena zadržavanja u državi članici izvršenja

1. Država članica koja izdaje uhidbeni nalog oduzima ukupno vrijeme zadržavanja na temelju izvršenja europskog uhidbenog naloga od ukupnog vremena oduzimanja slobode koje mora biti izvršeno u državi članici koja izdaje uhidbeni nalog na temelju zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode.

2. U tu svrhu, sve informacije o trajanju zadržavanja tražene osobe na temelju europskog uhidbenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja ili središnje tijelo određeno u skladu s člankom 7. pružaju pravosudnom tijelu koje izdaje uhidbeni nalog u trenutku predaje osobe.

Članak 27.

Mogućnost kaznenog progona zbog drugih kaznenih djela

1. Svaka država članica može poslati Glavnom tajništvu Vijeća obavijest da se, s obzirom na njezine odnose prema drugim državama članicama koje su priložile istu izjavu, smatra da postoji suglasnost za kazneni progon, izricanje presude i zadržavanje u svrhe izvršavanja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije predaje osobe, a razlikuje se od onog zbog kojega je ta osoba predana, osim ako u posebnom slučaju pravosudno tijelo izvršenja ne odluči drugačije u svojoj odluci o predaji.

2. Osim u slučajevima iz stavaka 1. i 3., protiv predane osobe ne može se voditi kazneni progon i ne može joj se izreći presuda ili na drugi način oduzeti sloboda zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije njezine predaje, a razlikuje se od onog zbog kojega je predana.

3. Stavak 2. ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:

- (a) Ako je osoba imala mogućnost napustiti državno područje države članice kojoj je predana, a nije to učinila u roku od 45 dana nakon puštanja, ili se vratila na njezino državno područje nakon što ga je bila napustila;
- (b) ako kazneno djelo nije kažnjivo kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode;

- (c) ako se na temelju kaznenog postupka ne mogu primijeniti mjere oduzimanja slobode;
- (d) ako bi toj osobi mogla biti izrečena kazna ili mjera koja ne uključuje oduzimanje slobode, posebno novčana kazna ili mjera koja ju zamjenjuje, čak i ako ta kazna ili mjera može dovesti do ograničavanja njezine osobne slobode;
- (e) ako je osoba pristala na predaju, ako je primjenjivo, a istodobno je odustala od pozivanja na pravilo specijalnosti u skladu s odredbama članka 13.;
- (f) ako je osoba, nakon njezine predaje, izričito odustala od prava na pozivanje na pravilo specijalnosti u odnosu na pojedinačna kaznena djela koja su prethodila njezinoj predaji. Izjava o odustajanju daje se pred nadležnim pravosuđnim tijelima države članice koja izdaje uhiđbeni nalog i bilježi se u skladu s domaćim pravom te države. Izjava o odustajanju sastavlja se na način koji omogućuju da se jasno vidjeti da ju je osoba dala dragovoljno i da je u potpunosti svjesna njezinih posljedica. U tu svrhu, osoba ima pravo na pravnog zastupnika;
- (g) ako je pravosuđno tijelo izvršenja, koje je predalo traženu osobu, dalo pristanak u skladu sa stavkom 4.

4. Zahtjev za pristanak predaje se pravosuđnom tijelu izvršenja, uz informacije iz članka 8. stavka 1., te uz prijevod iz članka 8. stavka 2. Pristanak se daje ako je kazneno djelo zbog kojega se traži pristanak i samo uvjetovano predajom u skladu s odredbama ove Okvirne odluke. Pristanak se odbija iz razloga iz članka 3., a inače može biti odbijeno samo zbog razloga iz stavka 4. Odluka se donosi najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva.

U slučajevima iz članka 5., država članica koja izdaje uhiđbeni nalog mora pružiti jamstva u skladu s odredbama tog članka.

Članak 28.

Predaja ili naknadno izručenje

1. Svaka država članica može obavijestiti Glavno tajništvo Vijeća da, u svojim odnosima s drugim državama članicama koje su priložile istu izjavu, pristaje na predaju osobe državi članici koja nije država članica izvršenja, na temelju europskog uhiđbenog naloga izdanog zbog kaznenog djela počinjenog prije predaje osobe, osim ako u pojedinačnom slučaju pravosuđno tijelo izvršenja izjavi drugačije u svojoj odluci o predaji.

2. U svakom slučaju, osoba koja je na temelju europskog uhiđbenog naloga predana državi članici koja ga je izdala

može, bez pristanka države članice izvršenja, biti predana državi članici koja nije država članica izvršenja na temelju europskog uhiđbenog naloga koji je izdan zbog kaznenog djela počinjenog prije njezine predaje u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je tražena osoba imala mogućnost napustiti državno područje države članice kojoj je predana, a nije to učinila u roku od 45 dana nakon puštanja, ili se vratila na njezino državno područje nakon što ga je napustila;
- (b) ako tražena osoba pristaje biti predana državi članici koja nije država članica izvršenja na temelju europskog uhiđbenog naloga. Pristanak se daje pred nadležnim pravosuđnim tijelima države članice koja izdaje uhiđbeni nalog i bilježi se u skladu s nacionalnim pravom te države. Izjava o pristanku sastavlja se na način koji omogućuje da se jasno vidjeti da ju je osoba dala dragovoljno i da je u potpunosti svjesna njezinih posljedica. U tu svrhu, osoba ima pravo na pravnog zastupnika;
- (c) ako tražena osoba ne može koristiti pravilo specijalnosti, u skladu s odredbama članka 27. stavka 3., točaka (a), (e), (f) i (g).

3. Pravosuđno tijelo izvršenja pristaje na predaju tražene osobe drugoj državi članici u skladu sa sljedećim pravilima:

- (a) zahtjev za pristanak podnosi se u skladu s odredbama članka 9., uz informacije iz članka 8. stavka 1. i prijevod iz članka 8. stavka 2.;
- (b) pristanak se daje ako je kazneno djelo zbog kojega se pristanak zahtijeva i samo uvjetovano predajom u skladu s odredbama ove Okvirne odluke;
- (c) odluka se donosi najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva;
- (d) pristanak se odbija zbog razloga iz članka 3., a inače može biti odbijen samo zbog razloga iz članka 4.

U slučajevima iz članka 5., država članica koja izdaje uhiđbeni nalog mora pružiti jamstva propisana odredbama tog članka.

4. Neovisno o stavku 1., osoba koja je predana na temelju europskog uhiđbenog naloga ne izručuje se trećoj državi bez pristanka nadležnog tijela države članice koja je osobu predala. Takav se pristanak pruža u skladu s konvencijama koje obvezuju tu članicu te u skladu s odredbama njezina domaćega prava.

Članak 29.**Predaja imovine**

1. Na zahtjev pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog ili na vlastitu inicijativu, pravosudno tijelo izvršenja, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, oduzima i predaje imovinu koja:

(a) može biti potrebna kao dokaz; ili

(b) koju je tražena osoba stekla počinjenjem kaznenog djela.

2. Imovina iz stavka 1. predaje se čak i ako se europski izvršni nalog ne može izvršiti zbog smrti ili bijega tražene osobe.

3. Ako imovina iz stavka 1. može biti oduzeta ili konfiscirana na državnom području države članice izvršenja, ta je država može, ako je imovina potrebna zbog povezanosti s kaznenim postupkom koji je u tijeku, privremeno zadržati ili predati državi članici koja izdaje uhiđbeni nalog pod uvjetom da imovina bude vraćena.

4. Poštuju se sva prava koja stječu država članica izvršenja ili treće stranke u vezi imovine spomenute u stavku 1. Ako takva prava postoje, država članica koja je izdala uhiđbeni nalog imovinu vraća državi članici izvršenja bez zaračunavanja troškova, odmah po završetku kaznenog postupka.

Članak 30.**Troškovi**

1. Troškove nastale na državnom području države članice izvršenja pri izvršavanju europskog uhiđbenog naloga snosi ta država.

2. Sve ostale troškove snosi država članica koja je izdala uhiđbeni nalog.

POGLAVLJE 4.**OPĆE I ZAVRŠNE ODREDBE****Članak 31.****Odnos prema drugim pravnim instrumentima**

1. Ne dovodeći u pitanje njihovu primjenu u odnosima između država članica i trećih zemalja, ova Okvirna odluka, počevši od 1. siječnja 2004., zamjenjuje sve odgovarajuće odredbe sljedećih konvencija, primjenjivih na područje izručenja u odnosima između država članica:

(a) Europske konvencije o izručenju od 13. prosinca 1957., njezina dodatnog protokola od 15. listopada 1975.,

njezina drugog dodatnog protokola od 17. ožujka 1978. te Europske konvencije o suzbijanju terorizma od 27. siječnja 1977., s obzirom na pitanja koje se odnose na izručenje;

(b) Sporazuma između 12 država članica Europskih zajednica o pojednostavljivanju i osuvremenjavanju načina slanja zahtjeva za izručenje od 26. svibnja 1989.;

(c) Konvencije od 10. ožujka 1995. o pojednostavljenom postupku izručenja između država članica Europske unije;

(d) Konvencije od 27. rujna 1996. o izručenju između država članica Europske unije;

(e) Glave III., Poglavlja 4. Konvencije od 19. lipnja 1990. kojom se primjenjuju odredbe Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju provjera na zajedničkim granicama.

2. Države članice mogu nastaviti primjenjivati bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore koji su na snazi u trenutku donošenja ove Okvirne odluke u onoj mjeri u kojoj ti sporazumi ili dogovori omogućuju da ciljevi ove Okvirne odluke budu prošireni i produbljeni te ako dodatno pojednostavljaju ili olakšavaju predaju osoba u odnosu na koje je izdan europski uhiđbeni nalog.

Države članice mogu sklopiti bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore nakon stupanja na snagu ove Okvirne odluke ako takvi sporazumi ili dogovori omogućuju da odredbe ove Okvirne odluke budu produbljene ili proširene i ako dodatno pojednostavljaju ili olakšavaju predaju osoba u odnosu na koje je izdan europski uhiđbeni nalog, posebno utvrđivanjem rokova kraćih od onih iz članka 17., proširivanjem popisa kaznenih djela iz članka 2. stavka 2., dodatnim ograničavanjem razloga za odbijanje iz članka 3. i 4., ili spuštanjem praga iz članka 2. stavaka 1. i 2.

Sporazumi i dogovori spomenuti u podstavku 2. ni u kojem slučaju ne utječu na odnose s državama članicama koje nisu njihove stranke.

Države članice, u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu ove Okvirne odluke, obavještavaju Vijeće i Komisiju o postojećim sporazumima i dogovorima iz podstavka 1. koje žele nastaviti primjenjivati.

Države članice Vijeće i Komisiju obavještavaju i o svakom novom sporazumu ili dogovoru iz podstavka 2., u roku od tri mjeseca od njegova potpisivanja.

3. Ako se konvencije ili dogovori iz stavka 1. primjenjuju na područja država članica ili na područja za čije je vanjske odnose odgovorna država članica, a na koje se ne primjenjuje ova Okvirna odluka, ti instrumenti i dalje će uređivati postojeće odnose između tih područja i drugih država članica.

Članak 32.

Prijelazna odredba

1. Na zahtjeve za izručenje zaprimljene prije 1. siječnja 2004. i dalje se primjenjuju postojeći instrumenti koji uređuju izručenje. Na zahtjeve zaprimljene poslije tog datuma primjenjuju se pravila koja donesu države članice u skladu s ovom Okvirnom odlukom. Unatoč tome, svaka država članica može, nakon što Vijeće usvoji ovu Okvirnu odluku, priložiti izjavu navodeći da će, kao država članica izvršenja, i dalje obrađivati zahtjeve koji se odnose na kaznena djela počinjena prije datuma koji bude navela u skladu sa sustavom izručivanja koji se primjenjivao prije 1. siječnja 2004. Datum koji će navesti ne može biti kasniji od 7. kolovoza 2002. Ova se izjava objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica*, a može biti povučena u svako doba.

Članak 33.

Odredbe koje se odnose na Austriju i Gibraltar

1. Sve dok Austrija ne izmijeni članak 12. stavak 1. svojeg „Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz“-a, a najkasnije do 31. prosinca 2008., ona može svojim pravosudnim tijelima izvršenja dopustiti da odbijaju izvršenje europskog uhiđenog naloga ako je tražena osoba austrijski državljanin i ako kazneno djelo zbog kojega je izdan europski uhiđbeni nalog nije kaznjivo u skladu s odredbama austrijskog prava.

2. Ova se Okvirna odluka primjenjuje na Gibraltar.

Članak 34.

Provedba

1. Države članice do 31. prosinca 2003. poduzimaju potrebne mjere za provedbu odredaba ove Okvirne odluke.

2. Države članice Glavnom tajništvu Vijeća i Komisiji šalju tekst odredaba o prijenosu obveza, u skladu s ovom Okvirnom odlukom, u svoje nacionalno pravo. Pri tome, svaka država članica može navesti da će odmah početi primjenjivati ovu Okvirnu odluku u svojim odnosima s onim državama članicama koje su priložile istu izjavu.

Glavno tajništvo Vijeća odmah obavještava države članice i Komisiju o informacijama primljenim u skladu s odredbama članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 2., članka 13. stavka 4. i članka 25. stavka 2. Ono odmah nalaže objavljivanje tih informacija u *Službenom listu Europskih zajednica*.

3. Na temelju informacija priopćenih Glavnom tajništvu Vijeća, Komisija, najkasnije do 31. prosinca 2004., podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Okvirne odluke uz, ako je potrebno, zakonodavne prijedloge.

4. Vijeće u drugoj polovini 2003. obavlja ocjenjivanje praktične primjene odredaba ove Okvirne odluke u državama članicama te ocjenjivanje funkcioniranja Schengenskog informacijskog sustava.

Članak 35.

Stupanje na snagu

Ova Okvirna odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Sastavljeno u Luxembourg 13. lipnja 2002.

Za Vijeće

Predsjednik

M. RAJOY BREY

*PRILOG***EUROPSKI UHIDBENI NALOG ⁽¹⁾**

Ovaj nalog izdaje nadležno pravosudno tijelo. Zahtijevam da niže navedena osoba bude uhićena i predana u svrhe provođenja kaznenog progona ili izvršavanja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode.

⁽¹⁾ Ovaj nalog mora biti napisan ili preveden na jedan od službenih jezika države članice izvršenja, ako je ona poznata, ili na bilo koji drugi jezik koji ta država prihvća.

- (a) Podaci o identitetu tražene osobe:
- Prezime:
- Ime:
- Djevojačko prezime:
- Nadimak:
- Spol:
- Državljanstvo:
- Datum rođenja:
- Mjesto rođenja:
- Boravište ili poznata adresa:
- Jezik(-ci), koje tražena osoba razumije (ako je poznato):
-
- Opis tražene osobe i posebnosti za prepoznavanje:
-
- Fotografija i otisci prstiju tražene osobe, ako su poznati i ako ih je moguće poslati, ili podatak o osobi koju treba kontaktirati kako bi se dobili ti podaci ili DNK (ako te podatke nije bilo moguće priložiti uz nalog).

- (b) Odluka na kojoj se temelji nalog:
1. Uhidbeni nalog ili sudska odluka s jednakim učinkom:
- Vrsta:
2. Izvršiva presuda:
-
- Referenca:

(c) Podaci o propisanoj kazni:

1. Najviša propisana kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode, koja može biti izrečena za kazneno djelo:

.....
.....

2. Visina propisane kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode, koja je izrečena:

.....

Neizdržani dio kazne:

.....

.....

(d) Presuda donesena u odsutnosti i:

— tražena osoba je osobno pozvana ili na neki drugi način obaviještena o datumu i mjestu saslušanja, što je dovelo do donošenja odluke u odsutnosti,

ili

— tražena osoba nije bila osobno ili na neki drugi način obaviještena o datumu i mjestu saslušanja, zbog čega je donesena odluka u odsustvu, ali ima pravo na sljedeća pravna jamstva nakon predaje (jamstva mogu biti dana i prije predaje).

Specifikacija pravnog jamstva:

.....

.....

.....

(e) Kaznena djela:

Ovaj se nalog odnosi ukupno na: kaznenih djela.

Opis okolnosti počinjenja kaznenog djela (kaznenih djela), uključujući mjesto i način sudjelovanja osobe u kaznenom djelu (kaznenim djelima):

.....

.....

.....

Zakonska oznaka kaznenog djela (kaznenih djela) i važeći pravni propis:

.....

.....

.....

.....

I. Ako je primjenjivo, na odgovarajući način označite jedno ili više kaznenih djela koja su, u skladu s pravom države članice koja izdaje nalog, kažnjiva kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode od najmanje tri godine, jedno od sljedećih kaznenih djela:

- ☐ Sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji;
- ☐ terorizam;
- ☐ trgovina ljudima;
- ☐ spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija;
- ☐ nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima;
- ☐ nezakonita trgovina oružjem, streljivom i eksplozivnim tvarima;
- ☐ korupcija;
- ☐ prijevare, uključujući i prijevare koje štete financijskim interesima Europske unije u smislu Konvencije o zaštiti financijski interesa Europske unije od 26. srpnja 1995.;
- ☐ pranje prihoda stečenog kaznenim djelom;
- ☐ krivotvorenje novca, uključujući euro;
- ☐ računalni kriminalitet;
- ☐ kaznena djela protiv okoliša uključujući ilegalnu trgovinu ugroženim životinjskim i biljnim vrstama;
- ☐ olakšavanje neovlaštenog prelaska državne granice i boravka;
- ☐ ubojstvo, teška tjelesna ozljeda;
- ☐ nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivom;
- ☐ otmica, protupravno oduzimanje slobode, uzimanje talaca;
- ☐ rasizam i ksenofobija;
- ☐ organizirana ili oružana pljačka;
- ☐ nezakonita trgovina kulturnim dobrima, uključujući antikvitetima i umjetničkim djelima;
- ☐ prijevara;
- ☐ reketarenje i iznuda;
- ☐ krivotvorenje i piratstvo proizvoda;
- ☐ krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama;
- ☐ krivotvorenje različitih oblika sredstava plaćanja;
- ☐ nezakonita trgovina hormonskim tvarima i ostalim stimulansima;
- ☐ nezakonita trgovina nuklearnim i radioaktivnim tvarima;
- ☐ trgovina ukradenim vozilima;
- ☐ silovanje;
- ☐ podmetanje požara;
- ☐ kaznena djela u nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda;
- ☐ protupravno oduzimanje zrakoplova ili plovila
- ☐ sabotaza.

II. Podrobni opis kaznenog djela/kaznenih djela, koja nisu obuhvaćena I. Odjeljkom:

.....

.....

(f) Ostale okolnosti, važne za predmet (fakultativne informacije):

(NB: mogu obuhvaćati činjenice o eksteritorijalnosti, prekidu zastare ili druge posljedice kaznenih djela)

.....

(g) Ovaj nalog obuhvaća i oduzimanje i predaju imovine koja se rabi kao dokaz:

Ovaj nalog obuhvaća i oduzimanje i predaju imovine koju je tražena osoba stekla počinjenjem kaznenog djela:

Opis i oznaka imovine te mjesto na kojemu se nalazi (ako je poznato):

.....

(h) Kazneno djelo/kaznena djela zbog kojih je izdan ovaj uhiđbeni nalog, kažnjivo je kaznom doživotnog zatvora ili mjerom doživotnog oduzimanja slobode:

— pravni sustav države članice koja izdaje nalog dopušta reviziju izrečene kazne ili mjere – na zahtjev ili najmanje nakon 20 godina – s ciljem neizvršavanja kazne ili mjere,

i/ili

— pravni sustav države članice koja izdaje nalog dopušta primjenu mjere pomilovanja, na koju osoba ima pravo u skladu sa zakonom ili praksom države članica koja izdaje nalog, s ciljem neizvršavanja te kazne ili mjere

(i) Pravosudno tijelo koje izdaje nalog:

Službeni naziv:

Ime i prezime njegova predstavnika ⁽¹⁾:

.....

Njegov položaj (naziv/razina):

.....

Urudžbeni broj:

.....

Adresa:

.....

Tel.: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada) [...]

Telefaks: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada) [...]

Elektronička pošta:

Osoba za kontakt s kojom se obavljaju potrebni praktični dogovori o predaji:

.....

⁽¹⁾ U različitim jezičnim verzijama bit će uključena uputa na „nositelja” sudske vlasti.

Ako je za slanje i administrativni prijem europskog uhiđbenog naloga nadležno središnje tijelo:

Naziv središnjega tijela:

.....

Osoba za kontakt, ako je potrebno (naziv, dužnost i ime):

.....

Adresa:

.....

Tel.: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada) [...]

Telefaks: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada) [...]

Elektronička pošta:

Potpis pravosudnog tijela koje izdaje nalog i/ili njegove ovlaštene osobe:

.....

Ime i prezime:

Položaj (naziv/dužnost):

Datum:

Službeni žig (ako postoji)